

مخابرات بین الملل دریایی

سازمان بین المللی دریانوردی

کمیته امنیت دریانوردی

ترجمه:

رضا دوستدار

انتشارات هزار رنگ

۱۳۹۸

سرشناسه	: سازمان بین‌المللی دریانوردی، کمیته امنیت دریانوردی
	Intergovernmental Maritime Consultative Organization . Maritime Safety Committee
عنوان و نام پدیدآور	: مخابرات بین‌الملل دریایی / تهیه‌کننده سازمان بین‌المللی دریانوردی، کمیته امنیت دریانوردی؛ ترجمه رضا دوستدار.
مشخصات نشر	: تهران : هزار رنگ ، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۱۸۲ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۴۷-۶۱-۸
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: عنوان اصلی:
	International code of signals : as adopted by the Fourth Assembly of the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization in ۱۹۶۵: for visual, sound, and radio communications United States ed. revised ۲۰۰۲.
موضوع	: مخابره علایم
موضوع	: Signals and signaling
موضوع	: بازرگانی دریایی -- مخابره علایم
موضوع	: Merchant marine -- Signaling
شناسه افزوده	: در دستدار، ۱۳۵۱ - مترجم
رده بندی کنگره	: ۳۹۰
رده بندی دیویی	: ۶۲۳/۰۵۶
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۰۷۷۵۰۵

عنوان: مخابرات بین‌الملل دریایی

مترجم: رضا دوستدار

ناشر: موسسه توازن، انتشارات هزار رنگ

صفحه آرای و طراح جلد: سید مهدی احتشامی

شابک:

سال نشر: ۱۳۹۸

شمارگان: ۶۰ نسخه

قیمت: ۲۴۰۰۰۰ ریال

نوبت چاپ: اول

آدرس: تهران: میدان انقلاب، خیابان منیر جاوید، پلاک ۹۲، فروشگاه کتاب رسولی

تلفن: ۶۶۹۷۳۹۶۰-۲۱

همه حقوق چاپ و نشر این کتاب محفوظ است

فهرست

۱۱.....	فصل اول: کدهای مخابراتی عمومی
۱۳.....	بخش اول: اضطرار - فوریت
۴۳.....	بخش دوم: تلفات و خسارات
۵۹.....	بخش سوم: کمک به ناوبری - ناوبری - نقشه برداری دریایی
۷۹.....	بخش چهارم: مانورها
۹۱.....	بخش پنجم: فرقه
۱۰۱.....	بخش ششم: آراش - آب و هوا
۱۱۳.....	بخش هفتم: مسیریابی کشتی ها
۱۱۵.....	بخش هشتم: ارتباطات
۱۲۱.....	بخش نهم: قوانین بین المللی سلامت
۱۲۳.....	بخش دهم: جداول متمم
۱۲۵.....	فصل دوم: بخش پزشکی
۱۲۷.....	بخش اول: دستورالعمل ها
۱۳۳.....	بخش دوم: درخواست کمک پزشکی
۱۵۷.....	بخش سوم: توصیه پزشکی
۱۶۷.....	بخش چهارم: جداول مکمل
۱۸۱.....	نمایه

پیشگفتار مترجم

اقدام به منظور افزایش ایمنی عملیات دریایی تنها در صورتی موثرتر خواهد بود که در سطح بین‌المللی و با همکاری همه جانبه کشورها انجام پذیرد، تا آنکه هر یک از کشورهای به صورت تک به تک و به صورت یکجانبه و بدون هماهنگی با سایر کشورها نجاه پذیرد. لذا اولین بار پیشنهاد تاسیس سازمانی تخصصی در سازمان ملل متحد که به امر دریایی بپردازد مطرح گردید و هدف اصلی آن، ایجاد ابزاری بین‌المللی به منظور افزایش ایمنی در دریا بود.

با توجه به این سابقه، به واسطه کنفرانس بین‌المللی که در ششم مارس ۱۹۴۸ در ژنو تشکیل گردید، سازمان شور، دریانوردی بین‌الدول^۱ به تصویب رسید و در سال ۱۹۵۸ لازم الاجرا گردید. سازمان مذکور در سال ۱۹۸۲ به سازمان بین‌المللی دریانوردی یا آی‌مو^۲ تغییر نام داد. هدف سازمان بین‌المللی دریانوردی، تسهیل همکاری و مبادله اطلاعات میان کشورهای عضو، در زمینه موضوعات فنی مربوط به کشتیرانی و به وجود آوردن عالی‌ترین معیارهای ایمنی دریایی است. سازمان مذکور نقطه عطفی در جامعه بین‌المللی به‌شمار می‌آید چرا که این نخستین بار است که یک رکن بین‌المللی صرفاً اختصاص به مسائل دریایی دارد. این سازمان هم‌اکنون با ۱۷۲ عضو و یک عضو وابسته یکی از مؤسسات تخصصی وابسته به سازمان ملل متحد است.

1 - Inter-Governmental Maritime Consultative Organization
2 - International Maritime Organization (IMO)